

N. Andersen: Jeg troer heller ikke, jeg sagde, at det var Hensigten med de stillede Ændringsforslag, men at det vilde blive Følgen deraf.

Svar: Den ærede sidste Taler bebrejdede mig, at jeg under denne Sags forrige Behandling havde sagt, at det var en Løs Paa-stand, han havde gjort, at Hestene vare 100 Rd. dyrere paa Nerne end vore i Sylland, men jeg maa virkelig tilstaae, at jeg ikke af det Foredrag, vi nu hørte af det ærede Medlem, er bleven overbevist om, at denne min Bemærkning skulde have været paa urette Sted. Det Æneste, som det ærede Medlem nu oplyste os om, var, at man har givet 100 Rd. mere for Stykket af Hestene paa Nerne end i Sylland, men det er Noget, jeg vidste allerede forrige Gang, da denne Sag var under Behandling. Dette bestræker imidlertid saa meget mere, hvad jeg dengang sagde, at de Herrer kunde gjøre en ypperlig Forretning i Sylland ved at handle med Heste, thi naar det er Tilfældet, at man kan tjene 100 Rd. paa en Hest ved at reise over til Sylland og købe den, saa maa jeg tilstaae, at jeg, uagtet jeg ikke har megen Hesteforstand, næsten kunde fristes til at give mig af med at være Hestepreanger. Hvad de foreliggende Ændringsforslag angaaer, da skal jeg støtte saavel det, der er stillet af Rigsdagsmanden for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen), som det, der er stillet af Rigsdagsmanden for Thisted Amts 3die Valgkreds (Meergaard) med flere. Med Hensyn til den ærede sidste Talers Bebrejdelse, om de nydske Rigsdagsmands Enighed, da har den ærede Formand allerede givet tilstrækkelig Svar derpaa, saa at jeg ikke videre skal omtale den.

N. Pedersen: Jeg havde ikke troet, at der igjen ved denne Forhandling skulde blive talt om de Forstanderskaber, der muligen ikke have gjort sig saa stor Tild som andre for at staae Heste til billig Pris, thi det forekommer mig, at dette Punkt tilstrækkelig er blevet imødegaaet ved forrige Behandling. Hvis Hr., som fastholde denne Mening, ville have, at saadanne Forstanderskaber skulde straffes paa en eller anden

Maade, da vil jeg dog udtale, at den Straf, man her vil underkaste dem, slet ikke rammer dem. Det kan jo være, at enkelte Forstanderskaber kunne have gjort sig mindre Umage, men desuagtet paa Grund af de stedlige Forhold ikke have maattet betale Hestene med de høiere Priser, hvormod Andre kunne have gjort sig overordentlig megen Umage, al den Umage, som kan tænkes, men alligevel have maattet betale Hestene omtrent med den højeste Pris. Det, at faae billigt Kjøb, berøer slet ikke alene paa den større eller mindre Umage, som Vedkommende har gjort sig, men det afhænger af, hvorledes Prisen paa og Mængden af den Slags Værer er paa de forskjellige Steder, hvor der handles. Årsagen, hvorfor det er mig om at gjøre, at der med Hensyn til denne Hestelevering skal gives fuld Erstatning, er den, at jeg betragter denne Udredning som en reen Krigsskat, liguet paa en efter min Mening høist uheldig Maade, og denne Krigsskat kunde jeg ønske skulde blive tilbagebetalt for igjen at paalignes paa en Maade, der mere svarer til, hvad der maa ansees for billigt og retfærdigt. Diskussionen havde, da jeg forlangte Ordet, næsten et Skin af at skulle blive provindsiel; jeg vil bestemt fraraade, at vi komme til at betragte Sagen som en saadan. Spørqsmaalet er jo nærmest det: Er Krigen en Statsag, da maa Staten i sin Heelhed bære de Byrder, som ere forbundne med den, forsaavidt det er muligt, og jeg kan ikke skjønne Andet, end at det er en absolut Statsag, naar der er Tale om at udrede en saa bethelig Krigsskat, som her er Spørqsmaal om. Naar den ærede Finantsminister ved denne Lovs anden Behandling udtalte, at den heromhandlede Ydelse kunde betragtes som en Naturalpræstation, der var udfreven, og at den da med alle Naturalpræstationer maatte have det tilfælles, at disse ere forskjellige paa de forskjellige Steder, saa skal jeg bemærke, at man jo dog kun udskriver Naturalpræstationer der, hvor man antager, at Enhver, hos hvem de blive udfrevne, har det, der skal udskrives, men man kan ikke sætte Hestledskrivning i Klasse med Naturalpræstationer, da Heste ere af den Slags Værer, som man gjerne kan sige, at kun de færreste Skatteyndende have. Betragtet fra et reent finantsielt Standpunkt og som en reen